

EGIPATSKA PRINCEZA

NJEN POSLEDNJI DAR

MAJKA mi je oko vrata zakačila ogrlicu s priveskom od žada u obliku žabe. Napregla sam oči kako bih je bolje videla, dok su amajlije moje braće bile mnogo upečatljivije. Znatijeljna, pročitah reči urezane na donjem delu stomaka zelene žabe i začuđeno podigoh obrvu.

„Pročitaj naglas“, reče majka.

Izgovorene reči zvučale su odvažno i snažno. „*Ja sam Uskrsnuće*.“

U tom času, neka moć, koju do tada nisam osetila, preplavi mi telo. Magija.

Talasi zelenog Nila zapljuskivali su mi svest, vukući me ka trskama močvare nekakvog budnog sna u kom život buja. Videla sam žabu i ribice, prostranstva plodnog mulja i kako god da se okrenem u vodi, svuda su bila gnezda ptica i rascvetali lokvanji. Prstima sam pravila krugove u vodi. Lagano su se širili po toj nestvarnoj reci, zbog čega ribice počеше da iskaču na površinu. Idući ka obali prođoh pored sasušenog braon lišća, ono ponovo niče zeleno i živo. Zurila sam u usahlu lešinu jedne zmiје i ona se pomače, izvijena i svetlucaва.

To je nešto najlepše što sam ikada videla, ali je bilo suviše snažno. Kolena mi zaklecaše. Moja majka, koja me je kroz ovo i vodila, pridržа me da ne padnem. „Kleopatra Selena, poveravam ti svoj duh, svoju *ba*¹. Ti si *Uskrsnuće*.“

¹ Staroegipatski životni element, jedna od tri duše; Egipćani su verovali da je svaki čovek sačinjen iz šest delova: tela (Khet), imena (Ren), senke (Šut) i tri duše (Ka, Ba i Ah).

Zadrhtala sam i promucala. „Ne razumem.“

„I bolje što ne razumeš“, rekla je. „Jer Rimljani se neće ustezati da vas muče kako bi dobili ono šta žele. Tvoj otac bi ti rekao da živiš sve dok je tvoj život častan. Ja ti kažem da živiš sve dok si odana Izidi. Slavi je i prati njena uputstva. Ponekad nećeš uspeti. Ja često nisam uspevala. Ipak, moraš da pokušaš. Budi velikodušna prema siromašnom i bolesnom. Pomozi bespomoćnom i onome u nevolji. Budi ljubazna kada možeš, a svirepa kada moraš. Zapamti da Egipat i sama naša vera počivaju na tebi.“

EGIPATSKA PRINCEZA

ROMAN O KLEOPATRINOJ ČERKI

STEFANI DREJ

Mono i Manjana
2011.

*Adamu,
čovjeku zbog koga je ovo,
i sve drugo u mom životu moguće.*

Poštovani čitaoc,

Nastojala sam da ovo delo posmatram više kao roman nego kao jednu biografiju. Istorijska dešavanja, poput pobeda, bitaka, osveštavanja i venčanja su se zaista odigrala, ali sam neznatno izmenila vremenski tok kako bih svoje junake smestila u središte zabeleženih događaja. Promene na koje sam se odlučila objašnjene su u piščevoj belešci na kraju knjige. Štaviše, kada god je neki istorijski zapis bio nejasan, ja sam bez ikakve dileme usvajala činjenice koje su išle u korist Egipta, Selene, njene porodice ili religije uz koju je odrasla. Ovo je, na kraju krajeva, ipak njena priča.